

FARSKÉ ZVESTI

ADVENT - VIANOCE 2018

fardubzvesti@gmail.com

VIANOCE

■ **Prechádzam sa po kúpeľnom parku a premýšľam nad témou, ktorú mám napísať k Vianociam. Keď pozorujem život okolo seba, počúvam, aké sú ľudské potreby a hľadím aj na záujmy, ktoré majú ľudia okolo mňa, kladiem si otázku: Načo si prišiel, Pane, na tento svet? Prečo si nás prišiel vyrušiť, prečo si prišiel do nášho takzvaného pozemského raja? Však nám v podstate nič nechýba.**

Povieme si, stačí nám možno trochu pokoja, ktorý si ohlásil uprostred betlehemskej noci, trochu viac peňazí v peňaženke, viac snehu na lyžovačke počas vianočného obdobia, trochu romantiky pri stromčeku a trochu rozžiarených detských očí, ktoré ani nechápajú, čo sa deje okolo nich. Už ani sami nevieme, či ťa potrebujeme, Pane. Alebo či nám tieto sviatky len dobre zapadnú do našej ľudskej pohody.

A preto mi prichádza na um príbeh, ktorý povedal jeden jednoduchý kňaz svojim veriacim, prečo prišiel Ježiš.

Jedného dňa sa satan vrátil z raja. Stre-

tol Ježiša. Satan celý namyslený, nadutý pýchou sa vyškiera Bohu: „Práve dnes som polapil celé ľudstvo do svojich rúk. V raji som ich zneužil. Ani som nevedel, že to bude také ľahké. Ponukou klamstva som dosiahol veľké výsledky. Dostal som obidvoch.“ Boh sa pýta: „A načo ti budú?“ Satan odpovedá: „Budem sa s nimi hrať. Naučím ich ženiť sa a rozvádzať, nenávidieť a po sebe túžiť. Naučím ich ubližovať si, piť, fajčiť a strácať pokoj. Naučím ich vyrábať zbrane a pušky, potom bomby, ktorými sa budú vzájomne zabíjať. To bude zábava!“ „A keď sa prestaneš s nimi zabávať, čo urobíš?“ pýta sa Boh. „Zabijem ich, odhodím ako vyžmýkaný citrón,“ pyšne vykrikoval satan. Boh sa ho spýtal: „A čo za nich chceš?“ Satan hovorí: „Ty chceš pomáhať ľuďom, ktorí ťa zradili, ktorí ti neboli verní, ktorí pochybovali o tvojej láske?“ A Boh sa spýtal: „Koľko chceš za nich?“ „Si blázon, Boh! Však ľudia vôbec nie sú dobrí. Prečo o nich tak stojíš? Sú zlí. Keď sa k nim priblížiš, budú ťa nenávidieť, oplujú ťa, preklajú a nakoniec ťa zabijú. To predsa nemôžeš chcieť urobiť pre nich.“ „Tak čo za to?“ znovu sa pýta

Boh. A satan sa pozrel na Ježiša a výsmešne povedal: „Chcem tvoju krv, všetky tvoje slzy a celý tvoj život.“ A Ježiš súhlasil a odpovedal: „Ja dám ľudstvu svoju lásku. Ja za nich zaplatím, pretože ja som Boh, láska, a preto prídem na zem, aby som v tichu jednej noci začal splácať túto stávkou.“

Boh nemá z nás veľa, ak niektorí tvrdíme, že slávime sviatky kvôli Bohu, kvôli Cirkvi. Ak ideme na spoveď len preto, že to je povinnosť. Ak sú vianočné sviatky únavou a prejedaním. Vianoce sú sviatkami opravdivej Božej lásky, kde Boh klope na našu zemeguľu, ale nikto neotvára. Dvere aj v Betleheme sú zatvorené pred ním. Boh prosí o trochu miesta, kde by mohla jeho matka skloniť svoju hlavu, kde by ho porodila, ovinula do plienok, kde by ho chránila proti chladnej noci a ľudskej srdce vtedy váha. Volí si pohodlie, nezaujíma. Ale láska aj napriek tomu víťazí, keď prišla na svet v tomto krehkom dieťati.

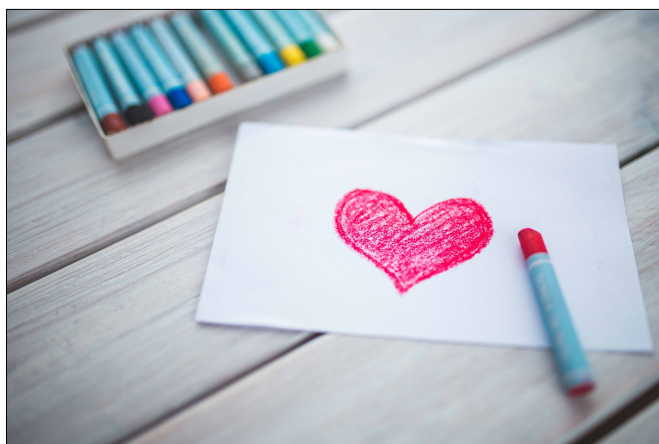
Don Anton Červeň SDB

LIST PRE JEŽIŠA

■ Mnoho detí v tomto predvianočnom čase píše listy Ježiškovi. Skôr sú to celé zoznamy, čo všetko im má priniesť: lego, mobil, tablet, počítač, peniaze..... Tie skromnejšie sa uspokojia aj s menšími darčekom darovanými z lásky a opradenými tajomným očakávaním.

Pred pár dňami prišiel za mnou asi 7 ročný chlapec s prosbou. Ukázal mi obrázok s nakresleným krížom a srdcom a spýtal sa: „Prosím vás, ako by sa tento obrázok dostal k Pánu Ježišovi? Nakreslil som mu, že ho mám rád a neviem, kam mu to mám poslať.“ Dojal ma a prekvapil. Odpovedala som mu, aby si obrázok v nedelu priniesol so sebou na sv. omšu, na ktorú chodieval. Ochotne prisľúbil, že príde. Iste už Ježiš prijal tento úprimný dar malého chlapca, ešte keď sa v jeho srdci táto túžba zrodila. Ale pre deti je dôležité vyjadriť to aj navonok. A nielen pre deti....

Sami by sme cestu k Bohu nedokázali nájsť. A preto sa Boh vydal na cestu k nám. Benedikt XVI. to vyjadril slovami: ... „Prichádza nám naproti. On prešiel tú dlhšiu časť cesty. A teraz nás žiada: Podťe a pozrite sa, ako veľmi vás milujem. Podťe a pozrite, že ja som tu. Nuž „prejdime“, podťme do Betlehema - k tomu Bohu, ktorý nám vyšiel v ústrety. Podťme tam! Prekročme seba samých! Staňme sa pútnikmi, ktorí kráčajú k Bohu rôznorodými spoločnosťami: tým, že budeme vo svojom vnútri na ceste k nemu. A rovnako aj na cestách veľmi konkrétnych - cez liturgiu Cirkvi a

cez službu voči bližnému, v ktorom na mňa čaká Kristus....Znamením Boha je jeho pokora...stáva sa maličkým, stáva sa dieťaťom, dovoľuje, aby sme sa ho dotýkali a prosíme o našu lásku...“

Stanislava Pritrská, foto: pixabay

SPOLOČNÁ MODLITBA v rodine pri adventnom venci

Otec: V mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého.
Všetci: Amen.

MODLITBA

Prežívame adventné obdobie prípravy na príchod Pána Ježiša, ktorý priniesol nádej a nový život svetu. Narodil sa, aby priniesol dobro, lásku a pokoj aj do našej rodiny. Modlime sa slovami, ktoré nás naučil náš Pán Ježiš Kristus. Otče náš....

Mária, pomôž nám, aby sme sa stretávali s tvojím Synom v modlitbe i v ľuďoch, s ktorými sa stretávame. Naša dobrotivá Matka, vypros požehnanie a vzájomnú lásku pre všetkých prítomných. Pomáhaj nám vo všetkých životných situáciách. Spomeň si na nás v hodinu našej smrti. Chceme Ťa pozdraviť tak, ako Ťa pozdravil anjel: Zdravas, Mária...

PROSBY (MÔŽE SA ZAPOJIŤ KAŽDÝ ČLEN RODINY)

Očakávame príchod Pána Ježiša. Prišiel na svet ohlasovať radostnú zvesť chudobným a uzdravovať skrúsených srdcom, tých, ktorí vedia, že potrebujú jeho lásku a milosrdenstvo.

Prosme ho, aby aj dnes ľudia vedeli, že Ježiš ich miluje a obdarúva ich svojou láskou.

1. Pane Ježišu, daj, aby Cirkev smelo ohlasovala tvoj budúci príchod, a tak utvrdzovala ľudí v konaní dobra. **Všetci:** Prosíme Ťa, vyslyš nás!
2. Pane Ježišu, daj, aby cirkevní predstavení s horlivosťou svätého Jána Krstiteľa slovom i príkladom pripravovali Boží ľud na tvoj príchod.
3. Pane Ježišu, daruj našej Zemi opravdivý pokoj, aby sa nenávisť premenila na lásku a

túžba po pomste na odpustenie.

4. Pane Ježišu, teba proroci nazvali kniežaťom pokoja; naplňaj všetky rodiny svojou láskou a pokojom, aby žili v šťastí a radosť.

5. Pane Ježišu, prijmi našich zosnulých do neba, aby videli tvoju oslávenú tvár.

MODLITBA

Otec: Roste nebesia z výsosti a oblaky dajte Spravodlivého.

Všetci: Otvor sa zem a zrod' Spasiteľa.

Najláskavejší Ježišu, svätá Cirkev s duchovnou radosťou slávi pamiatku Tvojho vtelenia, preto aj ja chcem prežívať tieto radostné dni v zbožnej službe. Všetko v tomto svätom čase budem robiť s tým úmyslom, aby som Ti ďakoval(a) za Tvoju veľkú lásku, že si prišiel z neba na zem a stal sa človekom. Koľko ráz zohnem svoje koleno v tieto dni, prednesiem Ti tým svoju poklonu a preukážem úctu, lebo Ty si sa pre mňa ponížil a prijal ľudskú prirodzenosť.

Láskavý Ježišu, pomôž mi, by som sa v tieto dni vyslobodil(a) z otroctva hriechu, prežil(a) ich v Tvojej službe a s vďačnosťou si spomínal(a) na Tvoje vtelenie. Udeľ mi milosť, aby som úprimne oplakával(a) svoje hriechy a s radosťou očakával(a) Tvoj príchod. Udržuj vo mne i tú myšlienku, že neprídeš zas ako slabé dieťa, ale ako spravodlivý sudca súdiť všetkých. Nech ma táto myšlienka povzbudzuje k dobru a nech ma chráni od hriechu, aby som bez strachu a v nádeji mohol(a) očakávať Tvoj príchod.

Amen.

FARSKÉ ZVESTI Advent - Vianoce 2018

Vydal Rímskokatolícky farský úrad
Dubnica nad Váhom
pre vnútornú potrebu

Redakcia: don Marián Bielik SDB,
Stanislava Pritrská, Gabriela Valábková,
Darina Drusová, Jozef Štefún ml.

Foto: titulka - Andrej Valábek, Ján Drgoň SDB

Kontakt: fardubzvesti@gmail.com

Grafická úprava: GAV

Tlač: MiF, s.r.o.

TAJOMSTVO Kristovho narodenia

■ Skutočnosť, ktorá sa slávi na Vianoce, je Ježišovo narodenie z Panny Márie. Je to „príchod“ Božieho Syna v tele. Historická udalosť, ktorá sa stala za čias cisára Augusta, ktorý nariadil v Sýrii za Quirina sčítanie ľudu (porov. Lk 2,1-3). Slávenie Vianoc sa ale nezastavuje iba v spomienke na historickú skutočnosť, ale prechádza na jeho pravú podstatu, na tajomstvo vtelenia.

TAJOMSTVO VIANOČ V DEJINÁCH CIRKVI

Hĺbka tohto tajomstva sa v dejinách postupne viac chápala a cirkevní otcovia ju postupne presnejšie vyjadrovali. Napríklad pre svätého Augustína to bola len spomienka a hlavná udalosť bola Veľká noc. Hoci sv. Augustín tiež krásne opisuje narodenie Krista, napríklad hovorí: „Oslavujeme príchod našej spásy a nášho vykúpenia. S radosťou prežívajme slávný deň, keď do tohto nášho krátkeho, časného dňa prišiel veľký a večný deň z veľkého, večného dňa...“ (porov. Liturgia hodín, posvätné čítanie 24. decembra). Predsa však narodenie Ježiša Krista chápe len ako predpoklad k uskutočneniu jeho veľkonočného tajomstva. Slávenie Vianoc nepokladal za „sviatosť“ ako Veľkú noc, ale iba za jednoduchú „spomienku“, pokladanú za pripomenutie výročia narodenia.

Nový pohľad na Narodenie Krista vniesol do teológie **svätý Lev Veľký**. Bol pápežom v rokoch 440-461. Vo svojich spisoch sa zaslúžil o presné vyjadrenie tajomstva vtelenia Božieho Syna. Toto svoje učenie sformuloval aj v liste Tomus ad Flavianum na **Chalcedonskom koncile (r. 451)**. Tvrdil, že Ježiš Kristus je jedna osoba, Slovo Božie, v ktorom sú trvalo spojené obidve prirodzenosti, ľudská i božská. Keď si konciloví otcovia vypočuli Levov list, ktorý prečítali jeho legáti, zvolali: „**Peter prehovoril Levovými ústami**“. Odvtedy je tento list oficiálnym učením Cirkvi. **Pre Leva sú Vianoce nie iba spomienkou na narodenie Krista, ale skutočnosťou, ktorá vďaka sláveniu liturgie, stále trvá.** Ide teda o „tajomstvo“. Výrazom „**tajomstvo Kristovho narodenia**“, alebo „**sviatosť Kristovho narodenia**“ (**sacramentum Nativitatis Christi**) sa vyjadruje spásna hodnota udalosti. Cieľom tohto tajomstva spásy je, aby

sa ľudstvo spasilo božstvom. Ide tu teda v podstate o „tajomstvo spásy“. Podľa Leva Pánovo Narodenie, keď sa Slovo stalo telom (Jn 1,14) sa nám zjavuje nie ako spomienka na minulosť, ale vidíme ho v prítomnosti. Hovorí: „*Naozaj sa ten deň celkom nepominul, a keby sa hodnota toho zjavenia celkom pomínula, nezostalo by nám z neho nič, len správa o nejakom čine, ktorú musí viera prijať a spomienka pripomínať. Naopak, tým že sa tento boží dar rozmnožuje, každý deň v našej dobe sa prežíva to, čo bolo na Kristovom počiatku... To isté sa deje i teraz, zreteľnejšie a častejším spôsobom v jasnom poznaní všetkých povolaniých. A preto usilujme sa ako len môžeme, s pomocou Ducha božieho, dôjsť k takému dokonalému poznaniu, aby sme pochopili, že sviatosť prítomného Sviatku patrí do každého času a všetkým veriacim*“. **Lev Veľký je „teológom Vianoc“**. A preto práve, práve na slávnosť narodenia Pána, máme v breviári v posvätnom čítaní úryvok z jeho reči. Okrem iného tam hovorí: „*Keď nadišla plnosť času, ktorý určila hĺbka Božej prozreteľnosti, Boží Syn si vzal ľudskú*

prírodnosť, aby ju zmieril s jej Tvorcom a porazil pôvodcu smrti, diabla v tej istej prirodzenosti, pomocou ktorej predtým zvíťazil“.

Vianoce sú počiatkom nielen obnovy človeka, ale aj celého vesmíru. Božie zjavenie sa v ľudskej realite má presný zámer: **priviesť človeka a všetko stvorenie cez neho k Otcovi.** **Druhá vianočná prefácia** to vyjadruje slovami: „*Prišiel medzi nás ako viditeľný človek... aby pozdvihol z pádu celé stvorenie, obnovil v sebe všetky veci a stratené ľudstvo opäť povolal do nebeského kráľovstva*.“

TAJOMSTVO VIANOČ V BIBLICKÝCH TEXTOCH

V biblických textoch vianočných čítaní je Kristus „dieteťko“, ktoré nehovorí. Ale sama skutočnosť jeho prítomnosti medzi nami, udalosť jeho vtelenia je „Zjavením“ a „Slovom“. Iste, postupne sa stane stále zreteľnejšie a jasnejšie, keď on sám bude vysvetľovať význam svojho príchodu do dejín. **Ale na Vianoce hovorí k nám práve tým, že ako dieťa mlčí.** Hoci aj na Vianoce po prečítaní evanjelia povie kňaz „počuli sme slovo Pánovo“. Aj keď sme počuli slová evanjelistu, ktorý hovorí o Bohu ako dieťati, ktoré ešte nehovorí.

Meditujúc nad tým, mohli by sme aj do každodenného života vnášať spôsob chápania a „hovorenia“ nie natoľko množením slov, ako skôr vcítením sa a spolucítením, empatiou a skutkom. **Vianoce sú tým časom, kedy hovoria viac „rozziarené oči“, ako slová.** Prežívať takto život nás vedie k hĺbke ľudskej bytosti, dáva priestor k pochopeniu druhého a vytvára opravdivú jednotu.

ABY SA POKOJ UHNIEZDIL V DUBNIČANAOCH

Rozhovor s donom Antonom Červeňom, SDB

V lete tohto roka prišiel do saleziánskej komunity kňazov našej farnosti don Anton Červeň, ktorého predchádzajúcou misiou bola Žilina. Keď som si jeho meno dal do vyhľadávča, zobrazil mi veľké množstvo akcií a podujatí, na ktorých prednášal. Kňaz so skúsenosťami formácie kňazov i práce v rádiu, a ako sám hovorí, so špecializáciou na spiritualitu mužov.

■ **Don Červeň, hovorievate o sebe ako o chlapcovi z Oravy. Čo všetko sa Vám vybavuje pri myšlienke na Oravu?**

Jednoduchý štýl života, rodina, vzťahy, solidarita, pekné prostredie pod Roháčmi, teda aj chuť meditovať, uvažovať, snívaj a podobne.

■ **Ako sa rodilo Vaše kňazské a saleziánske povolanie?**

Nebol som typický príklad povolania, ako mnohí iní chlapci, ktorí to mali dosť jasné. Ja som bol vždy prekvapený, že to jasné nemám ☺. Páčila sa mi rodina, páčilo sa mi manželstvo, páčil sa mi život ako taký, pekné väzby v manželstve. A páčilo sa mi urobiť niečo pekné aj pre kňazstvo ako také. Mal som veľký výber a ponuky, tak som sa dlho rozhodoval a váhal. Mal som možnosť byť v spoločenstvách na Orave v časoch normalizácie a pýtať sa, čo mám robiť. Vyštudoval som vysokú školu geodézie, pracoval som 18 rokov, nepoznal som veľmi ani saleziánov. Ale páčila sa mi výzva Matky Terezy urobiť niečo pekné pre Boha. Bolo to všetko skvelé Božie riadenie a príprava na to, čo budem robiť. Pôsobil som v mládežníckych spevokoloch, organizoval som miništrantské stretnutia, ani som nevedel, že don Bosco existoval. A keď som o ňom začal čítať, aj som prestal, lebo jemu sa všetko darilo, a mne nič; on bol šoumen, ja zase taký chudák. ☺ A ani kňazov som nemal vo veľkej láske, hoci som poznal viaceré kňazské osobnosti. To povolanie nebolo u mňa také romantické. Ale Boh si ma postupne pripravoval.

■ **Ste známy aj svojou činnosťou v Rádiu Lumen v relácii Duchovný obzor. Ako vznikla takáto spolupráca?**

Nikdy som nechcel robiť v rozhlase, ani som o tom neuvažoval. Hoci ma pozývali páter Holbička aj Jurčaga, ja som asi 3 roky oponoval. Nakoniec som bol veľmi rád, že ma zavolali a mali so mnou trpezlivosť. V utorky som mával sväté omše pre mladých v Banskej Bystrici, a potom som mal aj pravidelné vysielania. Ro-

zoberali sme liturgiku i nábožnosť, a bol som z toho všetkého prekvapený, lebo to malo väčší dosah, ako som si pôvodne predstavoval. A aj cez televíziu som zistil, že je to veľmi zaujímavé a nebolo to také zlé. Viedlo ma to k pokore i zodpovednosti za to, čo poviem, k náročnosti v štúdiu, k povinnosti, čo malo pre mňa formačný charakter.

■ **Viac ako 20 rokov ste pôsobili v kňazských seminároch na Slovensku, kde ste učili liturgiku a pastorálnu teológiu. V čom vidíte Vy najväčšiu výzvu pri výchove kňazov v súčasnosti?**

Ak by to bolo možné, umožniť im ísť na 6 rokov do práce. ☺ Aby zistili, ako vonia chlieb a robota, ako sa správať k šéfom, čo všetko tam človek zažíva. Nikto sa nič nepýta a musíš robiť. Keď prišli kamióny, museli sme nakladať, zabezpečiť robotníkov, colníkov, políciu. Aby kňazi boli muži, čo majú skúsenosť so životom, skúsenosť práce, bolesti i utrpenia. Aby to neboli chlapi, ktorí dostanú všetko na tanieri, každý ich pozdraví, dievčatá ich obdivujú. Ako kňazom nám niekedy chýba pokora, dialóg s ľuďmi, nevieme sa priblížiť k laikom. Keď kážeme, nevieme, čo žijú a prežívajú. Som veľmi vdáčný za to, že som mohol pracovať, lebo som sa naučil, čo to znamená, keď ponúkajú piť, keď ponúkajú úplatok, keď chceli, aby bolo niečo rýchlo urobené, keď som musel podpisovať faktúry a zabezpečovať ľuďom výplatu. Objasniť pred Bohom svoje morálne postoje, čo nie je také jednoduché. Potom sa k tomu pridá rodina, problém v manželstve, problémy s deťmi, so starými rodičmi, zdravotné problémy. To je komplex vecí, pri ktorých obdivujem niekedy ľudí, ako to všetko vydržia. Mne sa protivia také nafúknuté veľkolepé prejavy v Cirkvi. Budeme ozajstnými bratmi a sestrami. Kňazi, biskupi aj kardináli. Toto všetko by sme ako kňazi mali vidieť, to je pre nás veľká výzva.

■ **Vo svojej kňazskej pastorácii kladiete dôraz na mužskú spiritualitu. Čo Vás k tomu viedlo?**

Súvisí to už s mojou prácou, kde som mal chlapov klampiarov, stolárov a pripadali mi ako chlapi, o ktorých ani Cirkev nestojí. Keď príde muž k spovedi, tak ho rýchlejšie odbijeme ako ženu, s ktorou sa radi porozprávame. A tu som videl priester venovať sa mužom viac aj po tej duchovnej stránke, čo vlastne prežívajú. Keď muž zakladá rodinu, má iste veľkú túžbu, aby bola dobrá, spokojná a za-

bezpečná. Ale prídu problémy v manželstve, s deťmi, nedostatok peňazí a na koho sa ten muž obráti? Veľmi často takýto muž ostáva osamotený, aj keď žije v rodine, lebo manželka sa upne na deti, tie idú za mamou a on ostáva na okraji. Druhá vec, ktorá ma viedla, bolo zapojiť mužov do života Cirkvi, stretnúť sa s nimi, podebatovať, pomodliť sa a potom je šanca, že aj rodiny budú fungovať. Aby muži vedeli rozprávať okrem práce a športu aj o Bohu. Vtedy tí muži zistia, že majú podobné problémy, že nikto nie je superman a že nie sú v tom sami. Toto bol dôvod, že my kňazi sa v pastorácii vo veľkom venujeme ženám, a niekedy zabúdame na mužov. Pretože keď si muž kľakne v spovednici a úprimne vyznáva hriechy bez okolkov, verím tomu, že to má veľkú cenu pred Nebeským Otcem.

■ **Ste v Dubnici nad Váhom niekoľko mesiacov. S akými dojmami?**

Myslím, že sú veľmi pozitívne. Vidím, že pastorácia je veľmi dobre rozbehnutá, veľa sa sveddá, je veľa svätých omší, je to až „luxus“. Sám si ešte zvykám, preto myslím, že aj na nejaké hodnotenie je ešte priskoro, ale zatiaľ to vnímam pozitívne.

■ **Blížila sa Vianoce. Čo sa Vám vybaví pri tomto slove?**

Rodina. Tá teologická záležitosť, že Boh sa stal človekom. Keď vidím ten veľký vesmír, všetky tie záhady v ľudskom organizme aj myslení, i v samotnej vede, fascinuje ma myšlienka, že Boh si spomenul na nejakú Zem. Naša Zem má význam iba vtedy, ak sa o ňu stará Boh, ktorý na ňu zostúpil ako na malé zrníčko vo vesmíre a vykúpil človeka. Toto je pre mňa veľká láska a záhada Boha.

■ **Čo by ste popriali všetkým pri slávení sviatkov Narodenia Pána?**

Aby sa viac tešili z toho, že sú vyvolení ako kresťania, aby menej prežívali strach z budúcnosti a mali väčšiu nádej, že Boh je s nimi. Aby opadla tá nervozita, že všetko nestihneme, lebo aj tak všetko nestihneme. ☺ Veľa vzťahov a aj výchova stroskotáva na tom, že sme nervózni. Ja by som veľmi prial na Vianoce pokoj ľuďom dobrej vôle, aby sa pokoj uhniesdil v Dubničanoch ako znak, že tu je naozaj prítomný Boh.

Ďakujem Vám za rozhovor a prajem milostiplné a požehnané vianočné sviatky.

DUBNICA NA svätojakubskej ceste

■ Od júla zdobí vchod do farského Kostola sv. Jakuba zaujímavá kachlička s obrazom mušle. Prečo? Okrem dávnej úcty k Panne Márii si v našom farskom kostole zvlášť uctieваме aj apoštola Jakuba, ktorému je náš chrám zasvätený. Pozrime sa trochu do tradície, čo nám o ňom hovoria starodávne svedectvá. Kto bol tento apoštol, ktorý je tak zvláštnym spôsobom uctievaný v španielskej Compostelle?

Sv. Jakub Starší, ktorého týmto označením odlišujeme od iného apoštola, ktorý sa takisto volal Jakub, bol synom otca Zebedeja a matky Salome a bratom sv. Jána Evanjelistu. Spolu s apoštolom Petrom a Jánom boli najbližšími spolupracovníkmi Pána Ježiša. Boli svedkami premenenia na hore, vzkriesenia Jairovej dcéry, ale videli aj krvavý pot v Getsemani. Pán Ježiš im dal prezývku „synovia hromu“.

Stará tradícia zachovaná v liste Polykarpa z Efezu pápežovi Viktorovi (189-198) hovorí o sv. Jánovi Evanjelistovi, ale rovnako sa to týka aj jeho brata Jakuba, toto: „Ján, ktorý spočinul na prsiach Pána, bol rodom kňaz a nosil petalon. Bol svedok a učiteľ. On odpočíva v Efeze“. Podľa tohto svedectva obidvaja bratia, Jakub i Ján, pochádzali z veľkňazskej rodiny. Petalon bol členkou veľkňazov. Mohlo by nás mýliť, že ich Pán Ježiš povolal ako rybárov. U Židov platilo pravidlo, že každý, kto práve nevykonával úrad veľkňaza, musel sa živiť remeslom. Čosi podobné, ako keď dnes majú v niektorých profesiách pracovníci službu a mimo služby robia čosi iné. Vidíme to napríklad u sv. Pavla, ktorý okrem toho, že študoval u ňoh Gamaliela,

ovláda výrobu stanov a týmto remeslom - ako výrobca stanov - sa aj živil.

Po Nanebovstúpení Pána hlásal apoštol Jakub evanjelium v Samárii. Iné správy hovoria, že hlásal evanjelium až na území dnešného Španielska. Okolo Veľkej noci roku 44 ho vojaci Herodesa Agripu I. zatkli a na kráľov prikaz apoštola sťali mečom. Jakub bol prvý spomedzi dvanástich apoštolov, ktorý za Krista zomrel mučeníckou smrťou.

Tradícia hovorí, že kresťania postavili na mieste jeho umučenia kostol. Jeho ostatky mali byť okolo roku 70 prenesené na Sinaj, kde pôvodne stál kláštor sv. Jakuba, dnešný kláštor sv. Kataríny. V 8. st. boli relikvie sv. Jakuba zachránené pred pustošením mohamedánov a prenesené do Španielska. Na ich uchovanie a úctu bol v Compostelle postavený Kostol sv. Jakuba, ktorý bol posvätený 25. júla 816. Z tohto chrámu sa stalo asi v 10. storočí slávne pútnické miesto Santiago de Compostella. Viedli tam mnohé slávne pútnické cesty, ktoré boli lemované kláštormi a útulkami pre pútníkov. A ako smerovník na týchto pútnických trasách sa po stáročia používa symbol mušle...

Pochádza to zo starého zvyku, že pútnici, ktorí navštívili Jakubov hrob, dostali klobúk, ktorý bol ozdobený veľkou mušľou. Na obrazoch môžeme svätého Jakuba vidieť ako apoštola, väčšinou s knihou. Tiež býva znázorňovaný ako pútnik s palicou, s mušľou na plášti, s fľašou, s vreckom a klobúkom.

Kachlička s mušľou pri vchode nášho kostola, ktorú nám teraz v lete priniesli priamo z Compostelly, teda symbolicky spája dubnický chrám s tamojšou svätyňou. A nenápadne pripomína, že všetci sme pútnici na ceste do nebeskej vlasti... ;)

OCENENIE PRE DONA KOSMÁLA

■ Ústav pamäti národa 15. októbra v priestoroch Úradu Trenčianskeho samosprávneho kraja udelil Pamätnú medailu Ústavu pamäti národa bývalým politickým väzňom a účastníkom protikomunistického odboja.

Medzi ocenenými bol aj náš spolubrat, Jozef Kosmál SDB, ktorý pre svoje presvedčenie strávil niekoľko rokov v povestných Pomocných technických práporoch, tzv. PTP.

Ocenenia slávnostne odovzdávali pani Ján Pálfy, podpredseda Správnej rady ÚPN a Marek Briestenský, poverený riadením Úradu TSK.

Na slávnosti boli prítomní nielen

príbuzní a priatelia ocenených, ale aj viacero študentov, ktorí využili zaujímavú možnosť naživo stretnúť hrdinov, ktorí si veľa vytrpeli od komunistického režimu. **Don Kosmál, blahoželáme!**

Vzácná návšteva Z RÍMA

■ V utorok 2.10. nás navštívil regionálny predstavený, don Tadeusz Rozmus, SDB.

Prišiel sem v mene hlavného predstaveného saleziánu dona Bosca vykonať mimoriadnu vizitáciu dubnickej saleziánskej komunity. Pre priaznivcov bulváru hneď upresníme, že označenie „mimoriadna“ táto vizitácia neznamena dajaké „vyšetrovanie“. Riadnu vizitáciu saleziánskych komunit robí každý rok otec provinciál. No raz za šesť rokov prichádza hlavný predstavený, resp. ním poverený regionálny radca.

„Saleziánsky“ svet je rozdelený do 7 regiónov. Každý z nich má na starosti jeden člen Hlavnej rady, tzv. regionál. Don Rozmus je regionálom pre región Európa stred a sever. Región tvorí 33 štátov, v ktorých sa hovorí 27 jazykmi. Siahá od Írska po Jakutsko na Sibíri a od severských štátov po Azerbajdžan.

Don Tadeusz sa v utorok prihovril veriacim v kostole sv. Jána Bosca, v stredu vo farskom Kostole sv. Jakuba. Medzitým sa osobne rozprával s každým zo siedmich saleziánov z miestnej komunity. V stredu večer sa stretol s miestnou Radou VPK a vo štvrtok navštívil aj dubnickú komunitu sestier FMA. Vo štvrtok večer povedal miestnym saleziánom svoje postrehy a usmernenia a potom pokračoval do Novej Dubnice. Otec regionál viackrát pripomínal, že neprišiel len na dajakú kontrolu, ale v mene hlavného predstaveného ďakovať a povzbudzovať. Všetci, ktorí sme s ním boli osobne, sme to aj vnímali.

Don Tadeusz, aj my ďakujeme. Za dona Bosca, aj za Vás. Bohu vďaka za takého predstaveného. Modlíme sa o dary Duch Sv., aby ste aj naďalej vládali byť pre ľudí okolo takým živým znakom Božej lásky.

Prečo sme niekedy MÁRNOTRATNÝMI SYNMI?

■ A ktorým z tých dvoch stratených synov vlastne sme? Vedeli ste vôbec, že tento známy biblický príbeh je vlastne o troch márnوترatných postavách? Najmladší syn ponižuje otca, prehajdáka všetko dedičstvo, chce si užívať život bez otca; presne podľa vlastných predstáv. Starší syn je síce poslušne doma, ale cíti sa nanajvýš neslobodne. Jeho srdce je tvrdé, život s otcom berie ako čisté otroctvo. Otec je márnوترatný v láske. Rozdáva ju rovnako obom synom, nehľadiac na ich postoje, chyby, zlyhania. Meditujúc nad Rembrandtovým obrazom sme sa všetci účastníci duchovných cvičení v Slávnickom Podhorí snažili nahliadnúť do nášho vnútra a pochopiť, čo nás v našich životoch núti k tomu, aby sme (bohužiaľ) aj my opúšťali nášho Nebeského Otca.

S témou márnوترatného syna sme sa na duchovných stretnutiach stretli pred niekoľkými rokmi, ale aj napriek tomu je vždy inšpiráciou zmeny a duchovného posilnenia. Samozrejme, za jedného dôležitého predpokladu - naplno sa otvoreniu vplyvu Ducha Svätého, pretože on je Duchom Pravdy a len prostredníctvom Neho sa dokážeme dozvedieť skutočnú pravdu o sebe samých. Preto si každý z nás odnášal rôzne pohľady, postoje, vnemy a impulzy. Rembrandt majstrovsky zobrazil atmosféru návratu mladšieho syna. Je to stretnutie dvoch svetov - sveta svetla a tmy, dobra a zla, odpustenia a nenávisťi, vládosti a hnevu. Dom, v ktorom žije otec, je tmavý, možno nie dokonalý. Aj napriek tomu, že v ňom žije dokonalý otec, symbol nášho Boha, ktorý je „Dokonalosť“. A rovnako tmavý je niekedy aj náš svet. Často pre nás nemá zmysel, nevládzeme, hneváme sa v práci, v škole, na ulici... Sme tým negatívnym natoľko pohľtení a natoľko zadumaní do uskutočňovania našich predstáv, že si nevšímame a odmietame Svetlo - Boha dokonalého a láskavého. Ako mladší syn, ktorý odišiel, pretože nevnímal svetlo otca, aj starší syn žije so svetlom, ale v tme.

Príbeh márnوترatného syna sa dá vyložiť množstvom spôsobov. Nový rozmer, ktorý sme mohli objaviť je aj to, že vždy sa oplatí povedať „áno“ životu. Nech v ňom vládne akákoľvek tma, nech v ňom akákoľvek zápasíme a padáme, vždy je tu Boh, ktorý čaká a vychádza nám v ústrety. Ten krok k nemu však musíme spraviť my sami, my sami ho musíme denne denne prosiť a pozývať do nášho života, do všetkého, čo robíme, s čím sa trápime aj radujeme. V tom je tá krása aj zákernosť slobodnej vôle...

Don Peťo Magura a sestra Elen pre nás pripravili zaujímavé prednášky (vstupy) a prekvapením boli vzácní hostia - manželka Barborka a Jakub. Jakubov osobný príbeh, v ktorom vďaka modlitbám a trpezlivosti svojej partnerky a, samozrejme vďaka neustálym príhovorom k Nebeskej Matke Márie našiel opätovne Boha, bol ukázkou boja rozumu a viery, so šťastným koncom. Jeho cesta z Moravy na Slovensko je tiež cestou hľadania Božej vôle, ktorú sympatickí manželka, s rôznymi ponožkami na nohách, hľadajú aj v nezištnej a neúnavnej pomoci deťom v africkej Keni. Trikrát sa vrátili do tejto nebezpečnej krajiny. Ich život sa tým však nekončí a pre nás všetkých, slobodných či ženatých boli povzbudením neochvejnej dôvery v Boha, s akou sa človek stretne málokedy; obzvlášť pri takýchto mladých ľuďoch. Ich nasledujúce kroky smerujú na mesačnú misiu na Sibír, kde okrem nevrelej zimy nájdu aj našich misionárov - saleziánov. Určite sa oplatí sprevádzať ich modlitbami!

ĎAKUJEME!

UČITEL'SKÉ DUCHOVNÉ CVIČENIA 2018

■ Duchovné cvičenia. Privilegované dni, kedy sa dávajú „na bok“ všetky starosti, lebo všetok čas je vyhradený pre tajomný vzťah „Boh a ja“.

Pedagogický zbor z našej CZŠ s MŠ sv. Dominika Savia mal možnosť prežiť takýto čas od 11. do 14. októbra na chate Kamilka v Oščadnici. Kazateľom bol don Pavol Piatrov sdb, duchovný správca školy.

Krásne prostredie, výborná strava, nádherná jesenná príroda a príjemné počasie babieho leta podporovali snahu o úprimnú modlitbu.

A výsledky? Ukáže čas... :)

BOH V MOJOM ŽIVOTE

■ Je piatok podvečer, nakladáme svoje veci do auta, rozlúčka s rodinou a už cestujeme. Slnčná jeseň, cesta ubieha rýchlo, už len dlhší rovinný úsek a sme tu. Slávnické Podhorie, dedinka obklopená horami, nás, členky ADMY, ale i ostatné účastníčky z dubnickej farnosti privítala 4. -7. októbra 2018 vy-maľovaná tými najkrajšími farbami jesene.

Obklopené touto nádherou sme tri dni počúvali Boha prostredníctvom sestry FMA Editky Štefkovičovej, ktorá nám pútať prednáškou priblížila náš vzťah k Bohu. Akú predstavu mám o Bohu, to mnou hýbe. Nechajme na Boha, čo chce, aby ma zachytilo. Sme stvorení na Jeho obraz. Som žena, ktorú stvoril Boh. Po každej prednáške sme mohli v tichosti meditovať.

Don Anton Červeň SDB nás svojou prednáškou zobral všetky na „Planétu lásky“. Láska začína vtedy, keď sa celá odovzdáš. Boh nepočíta naše hriechy - pozerá na našu lásku.

Celý tento požehnaný čas sme mali v kaplnke živého Krista pripraveného na roz-

hovor. Spoločne sme sa modlili modlitbu sv. ruženca.

Nedeľa - duchovné cvičenia sa blížila k záveru. Posilnené Božími milosťami, plné vďačnosti Bohu a našim kazateľom odobráme sa do našich domovov, aby sme Boha dostali z hlavy do srdca.

„Oslavovať ťa chcem, Bože, môj kráľ, a Tvoje meno velebiť navždy a naveky“

STRETNUTIE S BOHOM

■ Šesť stredoškolačok zo stretnutia Lentilky sa pod vedením Danky Oremovej FMA vybralo v dňoch 25.10. – 28.10. na duchovné cvičenia do Slávnického Podhoria. Rozhodli sa tak stráviť čas v nádhernej jesennej prírode, v spoločnosti Boha a započúvať sa do jeho slova. Mali možnosť pocítiť dotyk Božej lásky a viac ho spoznať.

„Boh má pre nás vysnívanú budúcnosť, stačí spraviť jeden krok a odovzdať mu svoj život.“

Nič lepšie ako začať duchovné cvičenia sv. omšou sa asi nedá, a tak sa odštartovalo úžasné dobrodružstvo s Bohom. Nasledujúce tri dni vstúpili dievčatá do ticha, v ktorom ku nim hovoril Boh a pomáhal im hľadať cestu života. „Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním.“ A tak išli po ceste, na ktorej ich čakalo seba prijatie, odpustenie, pochopenie, dôvera. Danka si pripravila prednášky o strachu a ako ho prekonať, o tom, že kaž-

dá z nich je milovaná, o Božej prítomnosti, ale aj o sile modlitby. Boh za tieto štyri dni spravil veľké zázraky v srdciach dievčat.

„Boh miluje bezpodmienečne, on nepotrebuje dôvod na to, aby nás miloval. Nič sa nevyrovná Božiemu milosrdenstvu.“

Dievčatá sa popasovali so svojou minulosťou, ktorá tu vždy bude, ale už ich neprevalcuje a spolu vykročili za novými výzvami. Zdieľali medzi sebou svoje tajomstvá, úspechy, radosti, ale aj pády a vytvorili tak úžasné spoločenstvo, ktoré si dokázalo navzájom pomôcť. V sobotu sa k nám pridala aj Katka Kniebüglová, bývalá členka stretnutia

Lentilky, ktorá docestovala až z Bratislavy. Myslím, že na týchto duchovných cvičeniach bolo uzdravených veľa rán a srdcia naplnené Božou milosťou.

K tejto akcii sa vyjadrila aj jedna zo zúčastnených, Tereza Šumichrastová: „Bol to pre mňa zmysluplne strávený čas v tichu s Bohom, kedy som mohla aspoň na chvíľu zabudnúť na všetko ostatné.“

No a na záver už len veľká vďaka Bohu a, samozrejme, sestry Danke Oremovej FMA, Peťovi Magurovi SDB za kňazskú službu a tetám kuchárkam za ochotu slúžiť na týchto duchovných cvičeniach.

SVEDECTVÁ

SI DENNE PRIPRAVENÝ

na Ježišov príchod?

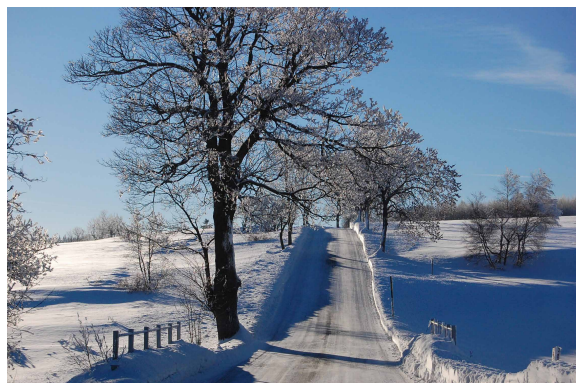
■ **Prípravy na Vianoce sú v plnom prúde. Všetko je prichystané na privítanie príchodu malého Ježiša. Ten všetkých pred viac ako dvetisíc rokmi prekvapil. Neprišiel totiž v humbuku fanfár, neprestreli mu krásny červený koberec. Práve naopak, nebolo pre neho miesto. Na svet prišiel v chlade, špine, v stiesnenom priestore kdesi na okraji mesta. Bolo to niečo neskutočne tajomné a nečakané. Našťastie dobrotivý Boh zoslal anjelov, ktorí túto radostnú zvesť oznámili pastierom. Tí nezaháli a Ježiška patrične privítali. Ktovie, možno so sebou doniesli aj ovčie rúno a nejaké dobroty. Písmo nám o tom nič nehovorí. Vieme však, že so svojim bohatstvom sa prišli podeliť traja králi....**

Bohatstvo. Slovo, ktoré zvyčajne evokuje tučné bankové konto, luxusné auto alebo zbytočne prepychový dom. Určite si málokto z nás povie, že práve on je bohatý. Preto neskoršie Ježišove slová o tom, ako ťažko je dostať sa boháčovi do neba (dokonca aj ťave je ľahšie prejsť uhom ihly), neberieme až tak veľmi vážne. Možno si niekedy aj povieme: „Tak to mám teda štastie; nebo je pre nás istejšie...“ Je tomu skutočne tak?

Nádherná udalosť Ježišovho narodenia sa síce udiala kedysi dávno, ale Ježiš medzi nás pri-

chádza naďalej, a to naozaj veľmi často. A jeho príchody nebyvajú o nič menej prekvapivé. V práci za tebou príde kolega s prosbou o pomoc alebo v škole tvoj spolužiak. V domove dôchodcov a v nemocnici netrpezlivo čaká trpiaci a starší na tvoju návštevu. Bezdomovec na ulici alebo pri supermarkete nastkuje hladnú ruku, tvoj priateľ ťa potrebuje, aby si pri ňom stál v jeho ťažkej situácii. Si na toto všetko pripravený? Si pripravený privítať Ježiša v tvojom každodennom živote? Si predsa bohatý. V škole ti ide lepšie niektorý z predmetov, doma máš zbytočne desať zimných bünd, hráš počítačové hry, hodiny tráviš na internete alebo pozeraním televízie - máš totiž zdravé oči a ruky. Si neskutočne bohatý!!! Vedel si o tom? Máš zdravie, čas, materiálne statky navyše, vedomosti, schopnosti vypočítať a poradiť, máš lepšiu inteligenciu - jednoducho si. A si tu na to, aby si konal.

Pastierom anjeli zvestovali Ježišov príchod a tí hneď vstali a utekali. Traja králi cestovali veľmi dlho, aby sa podelili. Ježiš prichádza do našich životov dennodenne. Niekedy je veľmi

ťažké spoznať Ho. Sme totiž často zaslepení sami sebou. Aj my potrebujeme zvestovateľa, ktorý nás zobudí zo sna egoizmu a ukáže nám, kam treba ísť, koho treba privítať, komu treba slúžiť, ako správne využiť svoje bohatstvo. Týmto zvestovateľom je Duch Svätý.

Skús ho každé ráno pozdraviť, spomeň si na Neho počas dňa a pros Ho, aby si sa stal pastierom a kráľom pre Ježiša v tvojom všednom dni. Chladný svet sa razom zmení na kúsok Božieho kráľovstva, ktorého príchod začne tento malý nevinný chlapček čoskoro ohlasovať...

O SKROMNOSTI

■ **Pohybujem sa často medzi mladými ľuďmi a deťmi - raz darmo, som so saleziánskej farnosti, a to na mne zanechalo trvalé následky, ha-ha-ha. Všimam si ich svet, ich túžby, rodiace sa názory, ich potreby a nároky. Mnohí snívajú o výnimočnosti, o tom, že si ostatní všimnú ich hodnotu.**

Samozrejme, nebudem tajiť, že nás dospelých rovnako teší, ak nás považujú za hodných pozornosti, úcty a lásky - možno to kamuflujeme trochu úspešnejšie než tí naši mladší spolupútnici, ale je tam, niekde hlboko hlboko v nás. O inom som však chcela.

Vnímam, že už deti často odvíjajú hodnotu iných od toho, čo vlastnia. Porovnávajú sa navzájom s ostatnými - máš volánikovu sukničku? Budem sa s tebou kamošiť viac než so Zuzkou, ktorá nosí tepláky po staršom bratovi. Máš spievajúcu Elzu? Budem sa s tebou držať za ruku, keď pôjdeme na prechádzku. Tebe kúpili ten telefón, čo sme sa minule o ňom bavili, aký je namakaný? Tak to už hej, si borec.

A tak každoročne po Vianociach deti v školských laviciach vyratávajú, čo kto dostal.

Niektorí majú dôvod sa popýšiť množstvom darčiekov (zombie ruka - najväčší hit medzi prvostupňarmi) a iní len trpnu, kým príde rad na nich, aby vymenovali tých pár vecí, ktoré dostali z výplaty svojej mamy - sakožiteľky. Jedna legenda dokonca tvrdí, že sú i deti, ktoré pod stromčekom nenájdu nič. Počula som o nich a bolo mi veľmi smutno.

A tak sa pýtam - nie je to v moci nás dospelých, učiť deti pravým hodnotám? Nenájdeme si v tento adventný čas chvíľu na to, aby sme im vysvetlili, že ľudské srdce je ten najväčší poklad? Že s chudobným sa treba rozdeliť, že sa treba tešiť z maličkostí, že pomoc, radosť, spoločný čas a obľátka s medom chutia lepšie, ak nemajú bruska plné čokoládových Santov a oči plné obrázkov z vianočných katalógov?

Alebo sme aj my hnaní túžbou vyrovnat' sa našim kolegom či kolegyniam, susedom či susedám, alebo dokonca našim súrodencom? Má on? Musím mať aj ja. Kúpila ona? Kúpim si lepšie, drahšie!

Zastavme tento hlúpy kolotoč. Nenechajme

si nahovoriť, že ak donosíme čížmy z minulých zim, budeme menej milovaní. Práve naopak. Ak sa prestaneme sústrediť na to všetko, čo sa dá kúpiť v obchodoch či objednať cez internet, ak prestaneme veriť reklame, ktorá ponúka radostný smiech s najbližšími, ale pozor! - len ak si kúpiš to, či to... vtedy začneme skutočne žiť.

Lebo radosť nám nemôže nikto predat'. Pokoj si nemožno objednať. Láska a pozornosť sa nedá zaslúžiť. Už dávno sme to všetko dostali!

Povedzme o tom našim deťom. Darujme im slobodu od materiálnych vecí. Nech majú v srdci miesto pre smiech zo stavania snehu-liaka so starým hrcom na hlave, pre úžas z vrabcov zobkajúcich slnečnicu v krmidle na strome, pre farebné svetielka na stromčeku a smiešny odraz veselých tváričiek vo veľkej sklenej guľi visiacej na spodnom konári.

Nech sú tieto Vianoce iné než tie predošlé. Nech sú o Ježišovi, o ľuďoch, o vzájomnosti a jednoduchosti.

Do tmy na svet prišlo k nám Svetlo sveta...

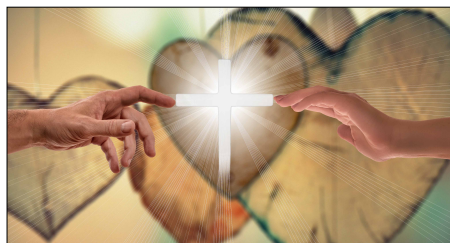
SVÄTÝ MANŽELSKÝ PÁR

■ **Rodičia svätej Terezky, Ľudovít a Zélia Martinovci, sú v dejinách Cirkvi prvým manželským párom, keď obaja manželia boli spoločne vyhlásení za svätých. Od 18. októbra 2015 si ich môžeme uctievať ako svätých rodičov, ktorí museli zvládať každodenný život rodiny so všetkými jej radoštvami, starosťami a problémami vo výchove, v domácnosti i v zamestnaní. Nech je ich príklad povzbudením, že v duchu milosrdnej lásky sa výzvy všedného života v rodine dajú prijať a môžu priniesť svoje plody.**

Ľudovít (1823-1894) a Zélia (1831-1877) mali súcitnú povahu a ich život sa vyznačoval hlbokou jednotou s Bohom. To v nich prebudilo túžbu po kláštornom živote, no Boh ich životy viedol tak, že všetky pokusy vstúpiť do rehole stroskotali. A tak sa úšla, no temperamentná Zélia pustila do náročnej výroby známych alençonských čipiek a už ako 22-ročná sa osamostatnila. Ľudovít bol hodinár a osem rokov viedol vo svojej dielni šťastný, takpovediac mnišský život, keď takmer ako 35-ročný spoznal o osem rokov mladšiu Zéliu a zalúbil sa do nej. Po sobášii v lete roku 1858 objavili veľkosť a krásu kresťanského rodičovstva; chceli mať veľa detí, aby ich „vychovali pre nebo“. Štyri z ich deviatich detí zomreli v útlom veku, a keď mala Terezka štyri a pol roka, rodina musela Bohu vrátiť - po ťažkej chorobe rakoviny - aj 45-ročnú matku. Ani takáto rodina, akou bola rodina Martinových, ktorá verne žila svoju vieru, nebola ušetrená od utrpenia. No všetky búrky zdolali v úprimnom boji a s neochvejnou dôverou v Božiu dobrotu, ktorú čerpali z modlitby a zo svätej Eucharistie.

Ľudovít a Zéliu spájala vzájomne obdivuhodná, nezištná a nežná láska, ktorú prejavovali aj svojim deťom. Dá sa len žasnúť, keď čítame dojmavé ľúbostné listy, ktoré si vymieňali aj po 15 rokoch manželstva, keď bol Ľudovít na obchodných cestách. Štyri z ich piatich dievčat - vďaka mimoriadne múdrej výchove rodičov, ktorá v správnej miere spájala prísornosť a nežnosť - im spôsobovali radosť. Rodičia totiž nestrpeli nič, čo by škodilo dušiam ich detí. S Leóniou však mali problémy a veľmi si museli lámať hlavu nad jej výchovu, lebo mala ťažkú povahu a ani dobrotu, ani pokarhanie ju nemienili. Od rodičov, ale aj od súrodencov si to vyžadovalo maximum strpenia, ohľaduplnosti a dôvery v Boha a viedlo to až po najvyšší stupeň vyjadrenia milosrdnej lásky: životnú obeť matky, ktorú Zélia ponúkla Bohu, aby sa jej dcéra predsa len stala svätou. A tá sa svätou aj stala - 2. júla 2015 sa začal proces jej blahorečenia.

Nielen v konaní, ale už aj v myšlienkach a v

reči bol Ľudovít zosobnenou vládňosťou; svojím úsudkom ľudí nikdy neodsudzoval. Zélia naproti tomu musela priznať, že jej - čo súviselo s bystrým pozorovacím talentom - neraz vyškľzla z úst ironická poznámka; následne jej to však bolo veľmi ľúto. Vidno, že ani svätci sa nerodia svätí. No to, čo majú všetci spoločné, je ich rozhodnosť, s akou bojovali proti svojim slabostiam. Raz sa Zélia v liste svojmu bratovi úprimne zdôverila: „Bolo to odo mňa veľmi neférové, že som sa vysmievala z pani Y. Veľmi som to potom ľutovala. Neviem prečo, ale vôbec mi nie je sympatická, hoci ona mi urobila veľa dobrého ... Preto sa chcem vážne zmeniť a obrátiť a už som s tým aj začala; od určitého času využívam každú príležitosť, aby som o tejto žene hovorila iba v dobrom.“

„Je také krásne robiť dobro“

Tak, ako sa táto rodina držala pevne pokope, tak široko sa otvárala pre núdzu druhých. Kým rodičia žili na malomestské pomery veľmi nenáročne a často sa prísne postili, pevnú časťku rodinného rozpočtu odkladali stranou na dobročinné účely. Ľudovít venoval každý rok slušnú časť peňazi na misie. Núdznym pomáhali s úprimnou starostlivosťou a láskavou samozrejmosťou. Ich dcéra Céline svedčila o matkinej ochote pomáhať iným takto: „*Žiadna námaha pre ňu nebola priveľká a ani svojej štedrosti nekladla medze.*“ K chudobným často posielala svoju služku s kusom mäsa, fľašou vína a s peniazmi a nechcela, aby sa to niekto dozvedel. „*Na to, aby sme sa dostali do neba, je potrebné rozdávať almužny,*“ rada a často opakovala.

Túto lásku k chudobným vložili rodičia aj do srdca svojich dcér. Na spoločných nedeľných vychádzkach mohla Terezka dať núdznym rodinnú almužnu; úctivo a diskretné. Jeden chudobný starček raz tak vrúcne ďakoval, „že som si uvedomila, aký bol nešťastný,“ napísala Zélia. Pozvala ho k nim domov, dala mu najesť, darovala mu topánky a uspokojila sa až vtedy, keď ho Ľudovít po niekoľkých márných pokusoch ubytoval v jednom domove; žobrák plakal od šťastia. Rovnako prelieval slzy radosti jeden chudobný, epilepsiou trpiaci muž na stanici, keď mu pán Martin odovzdal značnú sumu peňazi. Keď totiž Ľudovít počul o jeho núdzi, bez okolkov zložil z hlavy svoj klobúk, dal doň veľkorysú almužnu a v staničnej hale chodil od jedného cestujúceho k druhému, aby pre chorého vyžobral ďalšie milodary. Stalo sa, že Ľudovít ako milosrdný samaritán zdvihol istého celkom opitého robotníka, ktorý ležal na kraji frekventovanej cesty, spýtal sa ho, kde býva a zaviedol ho domov. Nasledujúceho dňa ho ešte raz vyhľadal, aby už triezvemu mužovi prehovoril do svedomia, že má zmeniť svoj život.

Aj ako obchodníci sa Martinovci museli cvičiť v trpezlivosti s dlžníkmi a neraz výhodnou pôžičkou podporili obchodníkov v núdzi, a tak im pomohli. Ľudovít Martin neváhal riskovať, keď išlo o záchranu topiaceho, inokedy zasa zachrániť človeka z horiaceho domu alebo ukončiť bitku. Rovnako málo bral ohľad na mienku ľudí, keď išlo o Božiu slávu alebo o spásu duše. Aj Zélia našla úctivé, no jasné slová, kdekoľvek videla nespravodlivosť. Napríklad raz jedna pani dala najavo svoje pohrdanie, keď do kupé

vo vlaku vstúpila chudobná žena s dvomi malými deťmi v náručí. Keď Martinovci spolu s ňou z vlaku vystúpili, matku s deťmi odprevadili a jej batožinu odniesli až po jej príchod, takže oni sami sa dostali domov až o polnoci. Keď sa raz Zélia odvážne zastala istého dievčata, s ktorým zle zaobchádzali a ktoré skončilo na polícii, policajt zastavil vyšetrovanie a obrátil sa na pani Martinovú: „Zverujem toto dievča do vašej ochrany, a keďže sa jej rada ujmete, urobím tak aj ja. **Je také krásne robiť dobro!**“

Ľudovít a Zélia pomohli

Ľudovít a Zélia mali pre núdznych otvorené srdce už počas svojho pozemského života a teraz môžu „**tráviť svoje nebo konaním dobra na zemi**“ - ako to neskôr vyjadrila ich svätá dcéra Terezia. To, že im Boh naozaj dal túto mimoriadnu moc orodovania, dokazujú záznaky, ktoré Cirkev uznala na ich svätorečenie. Malá Carmen sa narodila v októbri roku 2008 v španielskej Valencii po ani nie šiestich mesiacoch veľmi ťažkého, rizikového tehotenstva. V dôsledku krvácania do mozgu a bakteriálnej infekcie sa jej stav tak veľmi zhoršil, že to lekári vzdali. Keďže sa dievčatko narodilo na sviatok sv. Terézie z Avily, otec malej Carmen poprosil sestry v blízkom karmelitánskom kláštore o modlitby za svoje ťažko choré dieťa. Sestry si uvedomili, že iba 4 dni po narodení Carmen boli blahorečení Ľudovít a Zélia Martinovci, a rodičom darovali text modlitby k týmto novým blahorečeným. „Ešte v tú istú noc sme sa k nim začali modliť,“ spomína otec Santos. Už nasledujúci deň sa udial celý rad neočakávaných zmien: Carmen bola premiestnená do druhej nemocnice, kde sa jej stav nápadne zlepšil. 2. januára 2009, na deň narodenia sv. Terézie od Dieťaťa Ježiša, bola z kliniky prepustená. O dva týždne prišli do Lleidy relikvie blahoslavených Ľudovíta a Zélie a rodina malej Carmen využila túto šancu a modlila sa tam za svoju dcéru. O niečo neskôr lekári pri ultrazvuku zistili, že krvácanie do mozgu zmizlo a nevysvetliteľným spôsobom nezanechalo na dievčatku žiadne trvalé následky.

Veľa manželských párov a rodín hľadá odvtedy u nich útechu a pomoc práve v tých istých problémoch a núdzach, ktoré mimoriadnym spôsobom poznačili aj život rodiny Martinovcov: pri problémoch vo výchove, v ťažkej chorobe a v bolesti pri smrti dieťaťa. Opätovne pritom zažívajú až nápadné vypočutie ich prosieb.

Svätyňa pre rodiny v Alençon

Po svätorečení Martinovcov, sa v meste Alençon konala veľká „slávnosť rodín“, na ktorej sa zúčastnilo okolo 550 rodín s mnohými deťmi a mladými z mnohých krajín. Možnosť prísť k sv. spovedi využilo nezvyčajne veľké množstvo ľudí. Na záver detského programu dal africký páter Van Marie všetkým 270 deťom osobitné požehnanie s Najsvätejšou sviatosťou v monštrancii. **Keď vysvetľoval malým deťom, že sa Pán Ježiš „ukrýva“ v eucharistickej podobe chleba, a spýtal sa: „Čo si myslíte, prečo sa skrýva?“ jedno dieťa spontánne odpovedalo: „Aby sme ho hľadali!“**

PAVOL HUDÁK povzbudil veriacich v Dubnici nad Váhom

■ V nedeľu 5.11. zavítal do Dubnice nad Váhom pri návrate z belgického mestačka Gent vzácný hosť, Pavol Hudák.

Paľa Hudáka netreba veľmi predstavovať, pracoval 9 rokov v košickom UPC, kde sa stretával s vysokoškôlkami a potom 12 rokov pôsobil v Domčeku Anky Kolesárovej vo Vysokej nad Uhom. Teraz veľa cestuje a prednáša. Blahořečenie Anky Kolesárovej bolo z veľkej časti aj jeho zásluha, keď už tolké roky organizuje púte radosti pre mladých, pre snúbencov, pre mladé páry.

V našom kostole mal sv. omšu o 9.00 a poobebe po korunke k Božiemu milosrdenstvu o 15.00 mal krátku prednášku.

Viac o Domčeku, pútiach radosti, pútiach zrelosti, pútiach rodín, o vyzrievaní mladých i o Anke Kolesárovej nájdete na stránke: <https://www.domcek.org/>

V popoludňajšej prednáške povedal:

Dievča: *Cudnosťou chráni chlapca. Potrebuje svoju intimitu, svoj priestor. Potrebuje sa rozvinúť a nie byť použitá. Dievča určuje hranice vo vzťahu. Dievča učí chlapca stávať sa mužom, milovať srdcom. Vďaka nej chlapec dospieva. Niekedy sa bojí dievča, že ak sa s chlapcom nevyspí, nechá ju. Avšak opak je pravdou, ak ho nechá čakať, začne si ju vážiť.*

Chlapec: *Kedysi išiel chalan na vojnu, kde za-*

žil, čo je to byť v noci pár hodín sám v lese, čo je to výcvik. Vrátil sa, uvedomil si, čo je život a mohol si založiť rodinu. Dnes 30-ročný mladý muž tuká do mobilu a chce nové hry. Nie je pripravený založiť si rodinu. Nevie, čo je to zodpovednosť, nikto ho to nenaučil. Chlapca priťahuje čisté dievča, na ktoré musí čakať. Učí sa čakaním. Nemá žiť v smútku, ale nájsť radosť v čistých veciach, v prírode, v priateľstve s Kristom.

Čo poradiť mladým pri chodení:

Majte bl. Anku Kolesárovú za priateľku. Čisté vyzrievanie je jediná cesta ku zdravej krásnej rodine. Ak ste padli v čistote, spoľahnite sa na Božiu milosť. Boh je vždy pripravený pozdvihnúť, prijať, očistiť. Stále sa dá znovu začať.

Videozáznam z prednášky nájdete na saldub.sk z 5.novembra.

ZMENY

u dubnických saleziánok

■ Tu, na našej Zemi sme iba pútnici na ceste do nebeského kráľovstva. Potvrďuje to aj život rehoľníkov a rehoľných sestier. Dnes sú tu a zajtra inde.

O zmenách v komunite saleziánov sme už informovali. Týka sa to však aj dubnických sestier saleziánok. K 1. augustu sa z Dubnice sťahovali 3 sestry: sr. Lenka Pukajová do Šamorína, sr. Ad'a Badíková do Michaloviec a sr. Ela Holá do Rožňavy.

Každá z nich tu urobila veľmi veľa dobrého. A so svojimi kvalitami budú veľkým obohatením pre ich nové komunity. Spreádzajme tieto

sestry v modlitbe.

Zmeny našťastie prinášajú aj víťanie nových sestier. Do Dubnice nad Váhom prichádzajú tri nové. Sr. Gabriela Bauerová prichádza z Michaloviec, sr. Elena Caunerová z Trnavy a sr. Františka Martinková z Nitry - Orechovho dvora. Podrobnejšie ich ešte predstavíme.

Nateraz len: sestry, vitajte a nájdite tu domov. Aspoň teda ten pozemský. Hej, vieme, že naozaj doma budeme až v Nebi. Ale taká predchuť Neba môže byť hádam už aj tu. A aj vďaka vašej prítomnosti... :)

Odštartovali MINIštrantské MAXIstretká

■ Po sľečnom lete plnom táborov a dovoleníek sa naši maxištranti opäť stretli na MINIštrantskom MAXIstretku, aby spolu vytvorili odvážnu partiu chlapcov, ktorí sa neboja slúžiť.

Starší miništranti spolu s donom Vladom Plášeom si pre nich pripravili rôznorodé aktivity. Boli zamerané hlavne na zopakovanie liturgických predmetov, obdoby a úkonov pri slávení svätej omše.

Po práci prišli aj koláče. Pán farár prišiel so voňavými a lahodnými domácimi zúskami, ktoré si miništranti vychutnali do poslednej omrvinky. Na záver si zahráli futbal, po ktorom sa pomodlili ruženec.

Zažili sme prvý tohtoročný kurz ANIMÁK – SAŠka

■ V dňoch 12. – 14. 10. 2018 sa uskutočnil prvý víkendový kurz pod názvom ANIMÁK – SAŠka v priestoroch saleziánskej chaty a jej okolia v Slávnickom Podhorí. ANIMÁK je určený animátorom stretiek, ale aj ďalším nadšencom (akým som aj ja), ktorí už majú nejakú tú skúsenosť s animátorstvom v tábore, či iných akciách.

Čo znamená SAŠ? S = stredisková, A = Animátorská, Š = Škola. Škola trvá dva roky, pričom počas každého roka sú 4 víkendové kurzy (ešte v decembri, februári a apríli), ktorých téma je vždy o niečom inom. Ale poďme pekne po poriadku...

Dievčatá o 17.45 - chlapci spréd Katolíckeho domu. Bolo nás spolu 20 mladých pod dozorom saleziánov Peťa Maguru, Vlada Plášeke a super sestry FMA Danky Oremovej. Treba ale spomenúť i pomoc skúsených „starších“ animátorov: Peťo Bartoš, Laura Babulíková. Po príchode na chatu nasledovalo rozdelenie do izieb, dobrá večera, po nej hrové aktivity (aj nočný prechod po lúke s horiacimi sviečkami, ktoré osvetľovali cestu a my sme

mali splniť určité úlohy napísané na papierikoch) s prednáškou „Čo je tajomstvo“ a na záver svätá omša.

Sobota začala rannou modlitbou, raňajkami, po nich nasledovala prednáška o Abrahámovi, po ktorej sme odišli do ústrania. Po obednej sieste sme na ihrisku hrali futbal, po ňom sme sa pomodlili sv. ružencem a kto chcel, mohol využiť i možnosť sviatosti zmierenia. Večer sa nezaobišiel bez zábavných hier, ohňa, rozhovorov a pod.

Posledný deň - nedeľa - bola bodkou za kurzom. Kto chcel, mohol vidieť skoro ráno aj východ slnka...zažiť spoločnú rannú modlitbu, výdatne sa naraňajkovať... Potom sme sa zbalili, počúvali krátku prednášku, upratali chatu a odišli o 10.30 hod. na sv. omšu do Dubnice, ktorá začala o 11.00 hod. v Kostole sv. Jakuba.

Prežili sme víkend plný zábavy a poučných prednášok, získali sme nové priateľstvá a to všetko za prítomnosti Ducha Svätého. Už teraz sa teším na ďalšie stretnutie našej SAŠ-ky.

VÝSTUP TITUSA ZEMANA

opäť s účasťou dubničianov

■ Šiesty ročník výstupu Titusa Zemana na Veľký fatranský Kriváň sa konal práve na prvé výročie blahorečenia tohto saleziána.

Po ročnej prestávke sa tohto výstupu opäť zúčastnili aj zástupcovia z Dubnice. Tento rok však v rekordnom počte. Bolo nás „vyššie“ dvadsať. Väčšina si to vyšliapala po svojich, niektorí sa vyviezli do Snilovského sedla lanovkou.

Hoci bolo chladno so zvyškami snehu, počasie bolo ako stvorené pre svätú omšu v prírode, ktorú konečne obrazil don Pavol Dzivý - direktor saleziánskeho domu v Žiline. Celkovo sa na výstupe tento rok zúčastnilo okolo dvesto ľudí.

PRI KOSTOLE SV. JÁNA BOSCA SA LIETALO V OBLAKOCH ...

■ Rodiny s deťmi dnes prišli stráviť príjemné popoludnie na priestor za Kostolom sv. Jána Bosca, kde púšťali šarkany od výmyslu sveta. Malé, veľké, jednofarebné či dúhové, každý si prišiel na svoje.

Fúkalo, čiže „počasie bolo vymodlené“,

spomenul salezián koadjútór Bobe, ktorý sa spolu s ďalšími saleziánmi postaral o organizáciu tejto vydarenej akcie.

Účasť detí i šarkanov bola hojná. Každý, kto sa zaregistroval, dostal číselko a na konci aj sladkú odmenu. Špeciálne bola vyhlásená

súťaž o: najväčšieho, najvyššie lietajúceho a najkrajšieho domáceho šarkana. V každej kategórii sa našiel víťaz, ktorý bol odmenený špeciálnejšie. Ďakujeme za príjemne strávené nedeľné popoludnie a tešíme sa na ďalší rok! Všetky fotky z akcie nájdete na našej facebookovej stránke.

Text a foto: Katka Bolčeková

OPÄŤ NA BICYKLOCH (alebo druhý ročník Cyclocrossu)

■ Bolo sobotné upršané ráno. Kvapky jesenného dažďa stekali po stenách Kostola sv. Jána Bosca v Dubnici nad Váhom. Hodinky ukazovali čas 7.00. Vnútri už však don Paľo Piatrov slúžil sv. omšu. Je tam s ním aj pár animátorov, ktorí prišli ako prví pomôcť s prípravou druhého ročníka Cyclocrossu.

Dátum 22. september sa teda stal tým dňom, keď dohromady 30 mladí účastníci vo veku 8 až 15 rokov nasadli na horský bicykel a začali závod s časom o čo najlepšie umiestnenie. Súťažilo sa v troch kategóriách rozdelených na chlapcov a dievčatá s jednotlivým štartom.

Náročnosť preteku sa stupňovala s vekom. Najmladší museli pre dokončenie prejsť jeden okruh, starší dva okruhy a najstarší tri. Trať bola orientovaná na horské bicykle. Bola mierne náročná s mnohými zákrutami a jemnými prevýšeniami s dĺžkou približne 930 m. Jej umiestnenie bolo rovnaké ako v prvom ročníku, teda na ploche za kostolom.

Počas pretekov panovala výborná atmosféra. Hrala hudba a súťažiaci sa navzá-

jom povzbudzovali. Dotváral ju aj moderátor pretekov don Vlado Plášek, ktorý je veľkým priaznivcom športu a, samozrejme, animátorom. Všetci prítomní mohli načerpať energiu aj z bagiet, ktoré pripravili saleziánski spolupracovníci spolu so šikovnými pomocníkmi.

Po dojazde posledného z účastníkov sa prešlo na spracovanie výsledkov. Ešte predtým však odštartovala „old stars“ kategória tvorená prevažne rodičmi súťažiacich detí. Pri vyhodnotení sa slávnostne odovzdávali ceny a diplomy. Na záver nechýbala spoločná foto a obľúbené táborové tance.

Saleziáni dona Bosca v Dubnici n/V. a dubnické stredisko Domky - Združenia saleziánskej mládeže ako organizátori podujatia aj týmto spôsobom ďakujú všetkým animátorom, dobrovoľníkom, Champion Clubu, stavebninám Praktik, potravinám Topák - Môj obchod, všetkým účastníkom a tým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na tejto vydarenej akcii.

Text: Marek Hudec, foto: Mária Badačová

VÝROČIE ZALOŽENIA SPOLKU Božského Srdca Ježišovho v Dubnici

■ **Pobožnosť k Božskému Srdcu Ježišovmu vznikla v 17. storočí na žiadosť samotného Pána Ježiša. Na zavedenie a rozšírenie tejto úcty si vyvolil sv. Margitu Máriu Alacoque, mnišku z rehole Navštívenia Panny Márie v Paray-le-Moniale, vo Francúzsku.**

Úcta k Božskému Srdcu Ježišovmu má aj v Dubnici nad Váhom dlhoročnú tradíciu. **Práve pred 100 rokmi - v roku 1918, bol v našej farnosti založený Spolok Božského Srdca Ježišovho.** Dubničania sa aj v dnešnej dobe často utiekajú k Božskému Srdcu. Prosia o pomoc a zdravie pre seba i svoje rodiny. Členovia BSJ sa stretávajú v Kostole sv. Jakuba spoločne s členmi Ružencového spoločenstva 1 x za mesiac. Pred večernou sv. omšou, každý štvrtok pred prvým piatkom, kde sa modlia zasnávajúce modlitby. Slovenské Spoločenstvo Božského Srdca Ježišovho má svoje centrum v Litave pri Krupine. Je zaregistrované v Ríme, kde sú zaevidované všetky národné centrá. Tu sú zaregistrovaní aj dubnickí farníci, ktorí prejavili záujem o takéto členstvo. Každý člen dostal z Litavy propagačné materiály aj so svojim menom a evidenčným číslom. Je potešujúce, že takmer v každej kresťanskej rodine visí na stene obraz Božského Srdca.

Veľkú úctu k Božskému Srdcu mal i don Bosco. Kostol Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v Ríme, na ktorého veži sa vypína pozlátená bronzová socha Vykupiteľa, postavil z poverenia pápeža Leva XIII. don Bosco. Je prirodzené, že každý veriaci, ktorý sa modlí a má v úcte Božské Srdce Ježišovo, dostáva Božie milosti. No člen Spoločenstva Božského Srdca Ježišovho ich môže získať viac.

Základné pravidlá Spoločenstva Božského Srdca Ježišovho

1. Každý rok sláviť sviatok Božského Srdca a ak je to možné, v ten deň prijať sviatosť zmierenia a ísť na sv. prijímanie.
2. Členovia sú povolaní zúčastniť sa každý prvý piatok mesiaca na sv. omši k Božskému Srdcu a každú prvú nedeľu na odpoľdňajúcej pobožnosti s verejným odprosovaním Božského Srdca.
3. **Každý deň sa každý člen pomodlí: Otče náš, Zdravas a Vyznanie viery so strelnou modlitbou „Božské Srdce Ježišovo, daj, aby som ťa vždy viac a viac miloval.“**
4. Každý člen Spoločenstva BSJ sa má navyše usilovať nasledovať Božské Srdce ako vzor všetkých čností a pomáhať k tomu aj druhým.
5. Členovia Spoločenstva BSJ sa majú častejšie jeden za druhého modliť, ako i za zomrelých členov.
6. Všetky tieto povinnosti nezaväzujú nikoho pod žiadnym hriechom, **iba vykonanie každodennej modlitby – bod 3 je potrebný k dosiahnutiu odpustkov.**

Kostol Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v Ríme, ktorý dal postaviť sv. don Bosco. Farnosť spravujú saleziáni. V roku 2014 farnosť navštívil aj sv. Otec František.

Prisľúbenia Ježiša Krista ctiteľom Božského Srdca v zjaveniach sv. Margite

1. Dám im všetky milosti potrebné ich stavu.
2. Ich rodinám udelím pokoj.
3. Poteším ich vo všetkých protivinstvách.
4. V živote, ale hlavne pri smrti, budem im bezpečnou ochranou.
5. Hojne požehnám každé ich podujatie.
6. Hriešnici nájdu v mojom Srdci prameň a nekonečné more milosrdenstva.
7. Vlažné duše sa stanú horlivými.
8. Horlivé duše dosiahnu rýchlo veľkú dokonalosť.
9. Domy, v ktorých si zavesia a uctia obraz môjho Srdca, odmením požehnaním.
10. Kňazom dám milosť obrátiť aj najzavrdlivejšie srdcia.
11. Mená tých, čo rozširujú túto pobožnosť, vpišem do svojho Srdca a nikdy ich stade nevytrím.
12. Sľubujem v prehojnom milosrdenstve svojho Srdca, že všetkým, ktorí prijmu moje Telo v prvé piatky 9 mesiacov po sebe, udelím milosť konečného pokánia: že neumrú bez mojej milosti, ani bez prijatia potrebných sviatostí, lebo moje Srdce sa im stane bezpečným útlkom v poslednej chvíli.

V roku 1947 na Starých Horách všetci slovenskí biskupi zasvätili slovenský národ Božskému Srdcu Ježišovmu. V roku 2017 v Nitre toto

zasvätenie slovenskí biskupi obnovili a pridali aj zasvätenie Srdcu Panny Márie.

Modlitba k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu

Najsvätejšie Srdce Ježišovo, prameň všetkého dobra, lásky, porozumenia a trpezlivosti, velebím Ťa, verím v Teba, dúfam v Teba, milujem Ťa a lutujem všetky svoje hriechy. Venujem Ti svoje úbohé srdce. Urob ho pokorným, trpezlivým, čistým a schopným plniť všetky Tvoje priania. Daj, ó, dobrý Ježišu, nech žijem v Tebe a Ty vo mne. Chráň ma v nebezpečenstvách, potešuj ma v žiali a zármutku. Dožič mi zdravie, svoje požehnanie v každej mojej práci a milosť svätej smrti. Amen.

Sv. Otec, Ján Pavol II., dňa 6.1.2001 pri uzatváraní Jubilejného roku v Ríme povedal: **„Svätá brána sa síce zatvára, ale Božské Srdce Ježišovo zostáva pre nás otvorené stále!“**

Azda nič krajšie nemožno povedať o aktuálnosti úcty k Božskému Srdcu Ježišovmu v III. tisícročí. Slovensko a Európa potrebujú mať zdravé srdce, lebo srdce je centrom osobnosti každého človeka.

Veriaci z Dubnice nad Váhom, ktorí majú záujem o členstvo v Spoločenstve Božského Srdca Ježišovho, sa môžu prihlásiť v knižkupectve pri Kostole sv. Jakuba.

ŠTEDRÁ VEČERA

(rodinná liturgia)

■ **Bezprostredne pred štedrou večerou sa rodina zide na túto modlitbu. Vstupuje ňou do slávnosti Narodenia Pána. Miestom modlitby môže byť miesto, kde sa rodina zvyčajne modlieva, môže to byť tiež pri domácich jasličkách alebo priamo pri štedrovečernom stole.**

PRED JEDLOM

Otec (alebo matka): V mene Otca, i Syna, i Duchu Svätého.

Všetci: Amen.

O: Dnes oslavujeme Vianoce - sviatky narodenia nášho Pána Ježiša. Ježiš sa narodil, aby priniesol dobro, lásku a pokoj do našej rodiny. V túto chvíľu zavítal aj k nám. Mária, Ty si matkou narodeného Božieho Syna. Chceme Ťa celá naša rodina pozdraviť: **V:** Zdravas, Mária...

ČÍTANIE Z EVANJELIA PODĽA SV. LUKÁŠA

O: Započúvajte sa do slov Evanjelia podľa Lukáša, ktoré nám sprítomňujú vianočnú udalosť (číta niektorý člen rodiny): (Lk 2, 1 - 14)

O: Počuli sme Božie slovo.

V: Bohu vďaka.

V: Tichá noc (JKS č. 88) alebo iná vianočná pieseň

PROSBY A POĎAKOVANIA

(každý člen rodiny sa môže zapojiť prečítaním alebo pridaním vlastnej prosby, alebo

vďaka):

O: Pane, v dnešnú noc tvojho narodenia ťa prosíme:

Ďalší člen rodiny: Za všetkých ľudí dobrej vôle, aby s tebou vytvárali jednu ľudskú rodinu.

V: Prosíme ťa, vyslyš nás.

Ďalší člen rodiny: Za opustených, hladujúcich, chorých a trpiacich, aby v týchto dňoch našli oporu v tebe i v nás.

V: Prosíme ťa, vyslyš nás.

Ďalší člen rodiny: Za nás všetkých (možno vymenovať), aby sme v novom roku pociťovali tvoju pomoc a ochranu.

V: Prosíme ťa, vyslyš nás. (Môžu nasledovať vlastné prosby)

O: A ďakujeme ti:

Ďalší člen rodiny: Za prežitý rok, že si nás sprevádzal a že môžeme byť teraz pri dnešnej štedrej večeri spolu.

V: Ďakujeme ti, Pane.

Ďalší člen rodiny: Za všetky dary, ktorými sa v dnešný večer môžeme obdarovať a za to, že najväčším darom pre nás si Ty.

V: Ďakujeme ti, Pane.

Ďalší člen rodiny: Za svätého Otca, biskupov a našich kňazov, ktorí sú pre nás Tvojimi zástupcami.

V: Ďakujeme ti, Pane. (Môžu nasledovať

vlastné vďaky)

V: MODLITBA OTČE NÁŠ....

O: Dajme si teraz znak pokoja.

V: Pokoj a bratská láska nech je medzi nami.

(Všetci si môžu vzájomne podať ruky alebo sa objasť.)

POŽEHNANIE JEDLA

O: Pane, požehnaj toto jedlo, buď častým hosťom v našom dome a daj svoj pokoj, ktorý zvestoval anjel v Betleheme, každému človeku. Skrze Krista nášho Pána.

V: Amen. Sláva Otcu...

Nasleduje Štedrá večera.

Dobrá chuť!

PO JEDLE

O: Ďakujeme ti, všemohúci Bože, za všetky tvoje dobrodenia, lebo ty žiješ a kraluješ na veky vekov.

V: Amen. V mene Otca... (prežehnáme sa)

DARČEKY (Teraz rodičia vysvetlia deťom, prečo sú pod stromčekom darčeky):

Rodičia: V túto noc Boh obdaroval ľudstvo najvzácnejším darom, daroval nám svojho jediného Syna, ktorý sa stal človekom, preto aj my sa obdarujeme darčkami na znak vzájomnej lásky. Nasleduje rozdávanie a rozbaľovanie darčiekov.

POŽEHNANÉ A MILOSTIPLNÉ VIANOCE!

„Uprostred množstva darov, ktoré kupujeme i dostávame, nezabudnime aj na ten pravý dar: navzájom sa obdarovať niečím zo seba samých! Navzájom sa obdarovať našim časom. Otvoriť náš čas pre Boha. Takto sa zaháňa nepokoj. Takto sa rodí radosť. Takto sa tvorí slávnosť.“

Benedikt XVI.

„Pokora srdca nežiada, aby si sa pokoroval, ale aby si sa otvoril. Práve ona je kľúčom k zmene. Až potom môžeš dávať a prijímať.“ „Pokora nie je podriadenosť voči ľuďom, ale voči Bohu.“

Antoine de Saint-Exupéry

„Večer pred spaním, jednoducho spýtajte sa: Čo som dnes urobil pre Ježiša, a čo som dnes urobil s Ježišom? Pozrite sa na svoje ruky. To je najlepšie spytovanie svedomia.“

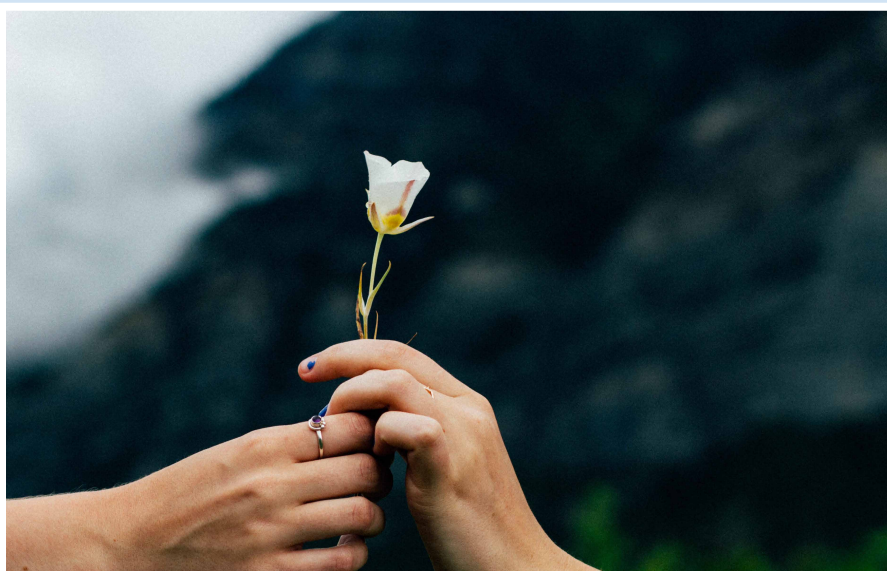
Matka Tereza

„Keď sa Boží Syn pre našu spásu stal človekom, vybral si rodinu, aby ukázal, že manželstvo a rodina sú súčasťou Božieho plánu spásy a majú významnú úlohu pre dobro človeka a ľudskej spoločnosti.“

Ján Pavol II.

„Ak sa chceme modliť lepšie, musíme sa modliť viac! Modlitba rozširuje srdce, až sa stane schopné prijať Boží dar, ktorým je on sám.“

Matka Tereza

POŽEHNANIE DOMOV V ČASE SVIATKU ZJAVENIA PÁNA

(Pre súkromné požehnanie laikmi)

Sväteniny pochádzajú z krstného kňazstva: každý pokrstený je povolaný, aby bol „požehnaním“ a aby požehnával. Preto laici môžu udeľovať niektoré požehnania. (Katechizmus katolíckej Cirkvi - 1669)

V mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého.
Amen.

Pokoj nášmu domu a všetkým, čo v ňom bývame.

I s duchom tvojím.

*Hľa, králi Dieťa uzreli,
pokorne pred ním klakajú
a zlato, myrhu, kadidlo
s láskou mu odovzdávajú.*

*Kadidlo sábske, zlatý dar,
hlásajú, že si Boh a Kráľ,
kým trpká myrha hovorí,
ako Syn Boží umrieť má.*

Počúvajte slová sv. Evanjelia podľa Matúša (2, 1-12):

Keď sa za čias kráľa Herodesa v judejskom Betleheme narodil Ježiš, prišli do Jeruzalema mudrci od východu. A hľa, hviezda, ktorú videli na východe, išla pred nimi, až sa zastavila nad miestom, kde bolo dieťa. Ako zbadali hviezdu, nesmierne sa zaradovali. Vošli do domu a uvideli dieťa s Máriou, jeho matkou, padli na zem a klaňali sa mu. Potom otvorili svoje pokladnice a dali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu.

(Chvíľa ticha alebo krátky príhovor ...)

S radosťou za dar Božieho Syna velebme nášho Spasiteľa a prednesme mu svoje prosby:

1. Pane Ježišu, Boží Syn, žil si s nami ako človek, aby sme sa my mohli stať Božími deťmi, daj, aby sme boli dobré deti nášho dobrého Boha.

2. Pane Ježišu, ty si sa v nazaretskej rodine vzťahoval v múdrosti a bol si v obľube u Boha i ľudí, daj, aby otcovia a matky boli prvými učiteľmi a svedkami viery pre svoje deti.

3. Pane Ježišu, Kráľ pokoja, ty si nám priniesol svoj pokoj, daj, aby všetci, čo v tomto dome bývajú, tešili sa zdraviu i pokoju a žili v láske a svornosti a boli ti za všetko vďační.

4. Pane Ježišu, priniesol si radostnú zvesť trpiacim a chudobným a uzdravoval si pokorných srdcom, chráň nás od prílišných starostí a otvor naše srdce pre trpiacich a núdznych.

5. Pane Ježišu, život veriach, ty si pri-

jal Máriu a Jozefa k sebe do nebeskej vlasti, prijmi aj zosnulých z našej rodiny medzi svojich spravodlivých v nebi.

A teraz sa spolu modlíme, ako nás naučil náš Pán Ježiš Kristus:

Otče náš, ktorý si na nebesiach...

Dajme si znak pokoja.

Pokoj a bratská láska nech je medzi nami.

Modlitba požehnania:

Všemohúci Bože a Otče, ty si nás v krste prijali za svoje deti a urobil si nás bratmi a sestrami tvojho Syna; posilňuj naše spoločenstvo s ním a daj, aby sme v našej rodine žili vo svornosti a láske. Bože, ochraňuj náš dom pred zlom a hriechom, požehňavaj ho i všetkých, čo v ňom bývajú, aby sme ti ako domáca cirkev prinášali duchovné obete: zlato lásky, myrhu utrpenia a kadidlo modlitby. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

(Otec - matka pokropí požehnanou vodou prítomných i celý dom, pričom povie:)

Táto požehnaná voda nech nám pripomenie náš krst i Ježiša Krista, nášho Spasiteľa, ktorý nás vykúpil svojím krížom a zmŕtvychvstaním.

(Na horné veraje dvier kriedou napíšeme:

20 C + M + B 18

*To znamená:
Christus mansionem benedicat
Kristus nech požehná náš prýbytok)*

Prosme teraz spoločne Panu Máriu o pomoc a ochranu:

*Zdravas, Mária ...
Pod tvoju ochranu sa utiekame ...*

Dnes prišla spása do nášho domu. Pokoj a požehnanie nech spočíva na ňom a nech naplní všetkých nás.

V mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého. Amen.

PROGRAM VIANOČNÝCH SVIATKOV

SPOLOČNÁ SPOVEĎ

Vo farskom Kostole sv. Jakuba v sobotu 22.12. od 10.00 do 12.00 a od 14.30 do 17.00, v Prejte v piatok 21.12. od 10.00 do 11.30 a od 15.00 do 16.30 hod.

24. DECEMBER 2018 - ŠTEDRÝ DEŇ

Sv. omša vo farskom Kostole sv. Jakuba: 6.30, sv. omša o 18.00 nebude.

Polnočné sv. omše vo farskom Kostole sv. Jakuba: 22.00 a 24.00 hod.

Polnočná sv. omša v Kostole sv. Jána Bosca: 22.00 hod.

Polnočná sv. omša v Prejte: 24.00 hod.

25. DECEMBER 2018 - NARODENIE PÁNA

Prikázaný sviatok

Sv. omše vo farskom Kostole sv. Jakuba: 7.00; 9.00; 11.00; 18.00 hod.

Sv. omše v Kostole sv. Jána Bosca: 8.00; 10.00; 19.00 hod.

Sv. omša v Prejte: 8.45 hod.

26. DECEMBER 2018 - SV. ŠTEFAN

Sv. omše ako na Narodenie Pána.

31. DECEMBER 2018 - SILVESTER

Sv. omša s ďakovnou pobožnosťou na konci roka v Prejte: 16.00 hod.

Sv. omša s ďakovnou pobožnosťou vo farskom Kostole sv. Jakuba: 16.00 hod.

1. JANUÁR 2019 - SLÁVNOSŤ PANNY MÁRIE BOHORODIČKY

Prikázaný sviatok, sv. omše ako v nedeľu.

6. JANUÁR 2019 - ZJAVENIE PÁNA

Sv. omše ako každú nedeľu.

Betlehemske svetlo budú skauti rozdávať na Štedrý deň 24.12.2018 od 13.00 do 15.00 hod. vo farskom Kostole sv. Jakuba a v Kostole sv. Jána Bosca.

Ďakovná adorácia na konci roka bude na Silvestra 31.12.2018 od 23.00 hod. vo farskom Kostole sv. Jakuba.

